

Ting, og i øvrigt til Dels ogsaa det tidligere Ting — kun at dette jo ønskede en Udvidelse i den Henseende — har indtaget i denne Sag: Afgiftsprincippet. Men nu har man jo, som det ogsaa fremgaar af de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, paa den ene Side gjort gældende, at denne Afgift af 3 pCt. var for høj, og paa den anden Side, at selv om man opkrævede en Afgift af 3 pCt., vilde ikke desto mindre en Skatteyder i forskellige Tilfælde ved sin sammenlagte Næringsafgift og Kommuneskat komme til at betale mindre i Skat end de næringsdrivende paa Stedet, med hvem han konkurrerer paa det fremmede Sted. Det er disse to Indvendinger, der ere gjorte imod de 3 pCt., som har været vedtaget tidligere; det er det, som bliver afhjulpet paa den Maade, at man foreslaar, at Næringsafgiften skal svare til hans Næringsadkomst, hvilket dog gennemgaaende vil være mindre end 3 pCt. af hans Næringsindtægt, og for at imødegaa den anden meget væsentlige Indvending, som er gjort mod Forslaget om 3 pCt. i Næringsafgift, skal der tilsvares Forskellen, hvis en saadan Forskel er til Stede. Hvis derfor det ærede kongevalgte Medlem, som udtalte, at man ved en Fordeling mellem Opholdskommunen og Erhvervskommunen kom i Kollision med Opholdskommunens Interesser, og at man derfor gik over til Næringsafgiften, vilde være saa god at sætte Næringsafgiften i første Række, som Regeringens principale Forslag gør; og derefter den eventuelle Forskel i anden Række som et Supplement, og hvis det ærede Medlem vil tage Forslagene i den Betydning, at man med hele den mellemkommunale Beskatnings, henholdsvis Næringsafgiftens, Indførelse, har haft de to Formaal: nemlig at skaffe Kommunerne en Indtægt og yde Retfærdighed over for de indbyrdes konkurrerende næringsdrivende, saa vil det ærede Medlem finde, at Regeringen er i nøje Overensstemmelse i principiel Henseende med, hvad der har været foreslaaet i dette Ting, hvorimod det andet Forslag, som ogsaa har været paa Tale i Dag, er i bestemt Modstrid med alt, hvad der har været vedtaget i dette Ting og for Resten ogsaa i det andet Ting. Jeg skal i den Henseende henvise til en Dagsorden fra 80erne — den skal staa til nærmere Oplysning for Udvalget. — hvor man bestemte har udtalt sig mod dette Princip. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem vilde betragte dette Spørgsmaal i den Følgeorden, om jeg saa maa sige, altsaa efter de to forskellige Punkter, som det bestaar af, og som jeg

her har angivet, vil det ærede Medlem ikke komme til det Resultat, at jeg er gaaet uden om den Sag, som det drejer sig om, men at den Næringsafgift, som det ærede Medlem netop er Tilhænger af, findes der, og saa findes der desuden et Supplement dertil, for at, om jeg saa maa sige, de sociale Krav foruden Kommunekassernes Krav ogsaa kunde ske Fyldest.

Til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) skal jeg sige, at jeg ikke i mine Beregninger angaaende Forholdet mellem Landkommunerne og Kjøbenhavns Kommune har lagt en Skatteprocent af 10 til Grund, paa ingen Maade, saa al den Tale, som det ærede Medlem førte om disse 10 pCt., jo i Grunden ikke henhører til, hvad jeg har sagt. Jeg har kun udtalt, at jeg har faaet den Meddelelse, at en Skatteprocent af 10 ikke var usædvanlig, og jeg kender selv en Mand, som har 2.500 Kr. i Indtægt, og som betaler 250 Kr. i personlig Kommuneskat. Men jeg har i mine Beregninger ikke tilnærmelsesvis lagt nogen saadan Skatteprocent til Grund som 10. Jeg har, som det ærede Medlem jo straks efter selv sagde, lagt en Procent til Grund, som han selv erklærede var rimelig og sædvanlig, nemlig 3 pCt. Saa har jeg altsaa sagt, at naar man i Kjøbenhavn efter det, der nu foreslaas, faar Skatten sat ned til 2 pCt., og hvis der ved det, der stilles i Udsigt ved de øvrige Indtægter, skulde lykkes at faa den ned til $1\frac{1}{2}$ pCt., og hvis saa en Mand, boende her i Kjøbenhavn, ejer en Ejendom ude i en Landkommune, hvor Skatteprocenten er 3, altsaa en ganske rimelig Skat, saa vil den vedkommende Kommune, efter Regeringsforslaget, faa Forskellen mellem $3 + \frac{1}{3}$ deraf, som er lig 4, og $1\frac{1}{2}$ pCt., det er $2\frac{1}{2}$ pCt. i Forskelsbeskatning, foruden den eventuelle Næringsadkomstafgift, for saa vidt vedkommende driver bunden Næring. Men efter det Forslag, som det ærede Medlem foretrækker langt for dette, vil han ikke komme til at betale til den paagældende Kommune mere end 2 pCt., eftersom dens Procent er 3, og han kun skulde betale $\frac{2}{3}$ af den til denne Kommune. Men med denne moderate Skatteprocent af 3 vil Landkommunen overalt, hvor der bliver Tale om Mellemlægning mellem Kjøbenhavn og den paagældende Landkommune, staa bedre efter Regeringens Forslag end efter Folketingets Forslag. Det er det eneste, jeg har fremført, og det tror jeg sikkert nok, det ærede Medlem skal lade blive staaende.